YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

17 päivänä heinäkuuta 2008 *

Asiassa C-426/07,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku (Puola) on esittänyt 27.6.2007 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.9.2007, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Dariusz Krawczyński

vastaan

Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. Tizzano, M. Ilešič (esittelevä tuomari), E. Levits ja J.-J. Kasel,

* Oikeudenkäyntikieli: puola.

julkisasiamies: E. Sharpston,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Krawczyński, edustajanaan radca prawny W. Kłoskowski,

– Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku, edustajanaan radca prawny W. Dziemiach,

– Puolan hallitus, asiamiehenään M. Dowgielewicz,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään D. Triantafyllou ja K. Herrmann,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhtäältä jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 16.12.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/680/ETY (EYVL L 376, s. 1; jäljempänä kuudes direktiivi), ja toisaalta EY 90 artiklan ensimmäisen kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty oikeudenkäynnissä, jossa vastakkain ovat Krawczyński ja Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku (Białystokin tullikamarin johtaja) ja joka koskee valmisteveroja, joita ensin mainitun maksettavaksi on määrätty käytettyjen autojen myynnistä ennen niiden ensimmäistä rekisteröintiä Puolassa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön säännöstö

3 Kuudennen direktiivin 33 artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Tämän direktiivin säännökset eivät estä jäsenvaltiota pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön vakuutussopimusveroja, peli- ja uhkapeliveroja, valmisteveroja, rekisteröintimaksuja ja yleisesti ottaen muita kuin liikevaihtoveron luonteisia veroja, tulleja ja maksuja, jos nämä verot, tullit ja maksut eivät aiheuta rajanylitykseen liittyviä muodollisuuksia jäsenvaltioiden välisessä kaupassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita, erityisesti voimassa oleviin valmisteveron alaisten tuotteiden hallussapidosta, liikkuvuudesta ja tarkastuksista annettuihin yhteisön säännöksiin sisältyviä yhteisön säännöksiä.”

Kansallinen säännöstö

4 Valmisteveroista 23.1.2004 annetun lain (ustawa o podatku akcyzowym) (Dz. U nro 29, järjestysnro 257), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiaan (jäljempänä vuoden 2004 laki), 2 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Tässä laissa tarkoitetaan

– –

11) ’yhteisöhankinnalla’ valmisteveron alaisten tavaroiden siirtämistä jäsenvaltion alueelta Puolaan;

– –”

5 Vuoden 2004 lain 10 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Veron perusteena silloin, kun valmisteverokanta on ilmaistu prosenttiosuutena veron määräytymisperusteesta, on:

1) määrä, joka on maksettava Puolassa myydystä valmisteveron alaisesta tuotteesta, vähennettynä tavaroista ja palveluista kannettavan veron määrällä tai näistä tavaroista maksettavan valmisteveron määrällä;

2) määrä, joka ostajan on maksettava valmisteveron alaisista tuotteista, kun kyse on yhteisöhankinnasta;

3) määrä, joka on maksettava jäsenvaltion alueella tapahtuneesta valmisteveron alaisten tuotteiden toimituksesta, kun kyse on yhteisömyynnistä;

4) tuonnin yhteydessä valmisteveron alaisten tuotteiden tullausarvo korotettuna maksettavalla tullilla 6–9 momentin mukaisesti.”

6 Saman lain 75 §:n 1 ja 3 momentissa säädetään seuraavaa:

”1. Yhdenmukaistamattoman valmisteveron alaisten tuotteiden verokanta on 65 prosenttia 10 §:ssä säädetystä perusteesta, sähkövoiman osalta säädetyin poikkeuksin.

– –

3. Valtiovarain alalla toimivaltainen ministeri voi asetuksella alentaa 1 ja 2 momentissa säädettyjä valmisteverokantoja, eriyttää niitä tuotteen luonteen mukaan ja vahvistaa niiden soveltamisedellytykset.”

7 Mainitun lain 79 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Verovelvollisella on oikeus vähentää valmisteveron määrästä summa, jonka hän on itse maksanut valmisteveroa veronalaisen myynnin tai tuonnin johdosta yhdenmukaistamattoman valmisteveron alaisten tuotteiden hankinnan yhteydessä.”

8 Vuoden 2004 lain 80 §:n 1–4 momentissa säädetään seuraavaa:

”1. Valmistevero on kannettava sellaisista henkilöautoista, joita ei tieliikennelain mukaisesti ole rekisteröity Puolassa.

2. Valmisteverovelvollisia ovat:

1) henkilöt, jotka myyvät henkilöauton ennen kuin se on ensimmäistä kertaa rekisteröity Puolassa;

2) maahantuoja ja jokainen, joka on hankkinut henkilöauton yhteisöhankintana.

3. Velvollisuus auton valmisteveron maksamiseen syntyy

1) myynnin yhteydessä laskun toimittamisesta lähtien ja viimeistään seitsemän päivän kuluttua tavaran toimittamisesta;

2) tuonnin yhteydessä siitä päivästä lähtien, jolloin tullioikeuden säännösten mukainen tullivelka syntyy;

3) yhteisöhankinnan yhteydessä siitä lähtien, kun oikeus määrätä henkilöautosta omistajana saadaan, ja viimeistään siitä lähtien, kun auto rekisteröidään tieliikennelain mukaisesti Puolassa.

4. Valtiovarain alalla toimivaltainen ministeri voi asetuksella vahvistaa valmisteveron kantamista varten henkilöautoja koskevat tiedot, joihin kuuluu sallittu hyötykuorma, ottaen huomioon erityisissä verosäännöksissä sovelletut ratkaisut ja valmisteveron asianmukaisen kantamisen varmistamisen tarpeen.”

9 Vuoden 2004 lain 81 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Henkilöillä, jotka yhteisössä tekevät henkilöautojen, joita ei ole tieliikennelain mukaisesti rekisteröity Puolassa, yhteisöhankintoja, on velvollisuus

1) tehdä tuotuaan henkilöauton Puolaan yksinkertaistettu ilmoitus toimivaltaiselle tulliviranomaiselle viiden päivän kuluessa yhteisöhankinnasta;

2) maksaa valmistevero viimeistään silloin, kun kyseinen henkilöauto rekisteröidään Puolassa.”

10 Vuoden 2004 lain 82 §:n 3 momentin nojalla henkilöauton yhteisöhankinnan yhteydessä veron perusteena on summa, jonka ostaja on velvollinen maksamaan myyjälle.

11 Valmisteverokannan alentamisesta 22.4.2004 annetun valtiovarainministerin asetuksen (rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego) (Dz. U nro 87, järjestysnro 825), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa (jäljempänä vuoden 2004 asetus), 7 §:stä sekä sen liitteistä 1 ja 2 ilmenee, että uusien tai alle kaksi vuotta vanhojen autojen valmisteverokanta on 3,1 prosenttia tai 13,6 prosenttia moottorin iskutilavuuden mukaan ja että sitä vastoin yli kaksi vuotta vanhojen autojen osalta tämä verokanta, joka määritetään vuoden 2004 asetuksen 7 §:n 2 momentissa olevan laskentakaavan mukaisesti, vaihtelee ajoneuvon iän mukaan ja saattaa kohota aina 65 prosenttiin veron perusteesta.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

12 Białystokin tullitoimipaikan johtaja (Naczelnik Urzędu Celnego w Białymstoku) määräsi 7.11.2005 tekemällään päätöksellä 11 066 Puolan zlotyksi (PLN) valmisteveron, joka Krawczyńskin oli maksettava viiden auton myynnistä Puolassa ennen niiden ensimmäistä rekisteröintiä kyseisen valtion alueella ja joka kyseisen verovelvollisen olisi tullut ilmoittaa ja maksaa, mutta mitä hän ei kuitenkaan ollut tehnyt.

13 Krawczyński teki tästä päätöksestä oikaisuvaatimuksen ja vaati, että valmisteverojen määräksi määrätään yhteensä 4 599 PLN, koska hän katsoi vuoden 2004 lain 79 §:n nojalla, että hänellä on oikeus vähentää maksettavanaan olevasta määrästä summa, jonka hän on itse maksanut valmisteveroa veronalaisen myynnin tai tuonnin johdosta yhdenmukaistamattoman valmisteveron alaisten tuotteiden hankinnan yhteydessä, vaikkei hän ollutkaan tehnyt tätä koskevaa ilmoitusta.

14 Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku hylkäsi tämän oikaisuvaatimuksen 19.1.2006 tekemällään päätöksellä. Se korosti päätöksessään yhtäältä, että valmisteverovelvollisia ovat henkilöt, jotka myyvät autoja Puolassa ennen niiden ensimmäistä rekisteröintiä Puolan alueella, ja toisaalta, että edellä mainitun vähennysoikeuden soveltamisen edellytyksenä on, että verovelvollinen tekee toimivaltaiselle tullitoimipaikalle näitä valmisteveroja koskevan ilmoituksen, laskee maksettavana olevan veron määrän ja maksaa sen lainsäädännössä säädetyssä määräajassa.

15 Krawczyński valitti tästä päätöksestä Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstokuun (Białystokin voivodikunnan hallintotuomioistuin). Hän väittää muun muassa, että valmisteveroista on vapautettu Puolassa jo rekisteröityjen käytettyjen autojen myynti autojen iästä riippumatta, kun taas tätä samaa vapautusta ei sovelleta muista jäsenvaltioista tuotujen käytettyjen autojen myyntiin. Näiden viimeksi mainittujen autojen myynnistä ennen niiden rekisteröintiä Puolassa kannetaan valmistevero, jonka määrä riippuu auton iästä. Krawczyński katsoo tästä syystä, että Puolan

tasavalta kantaa muista jäsenvaltioista tuoduista käytetyistä autoista valmisteveron, joka on suurempi kuin vastaaviin kotimaisiin tuotteisiin sovellettava vero.

16 Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku puolestaan katsoo, että Puolan tasavalta ei toimi mitenkään syrjivästi autojen alkuperän mukaan, koska ratkaiseva tekijä valmisteveron kantamiseksi autoista on se, ettei niitä ole rekisteröity Puolassa, eikä se, että kyseiset autot ovat peräisin muusta jäsenvaltiosta kuin Puolan tasavallasta.

17 Tässä tilanteessa Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Voidaanko Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa säädettyä valmisteveroa, kuten [vuoden 2004 laissa] säädettyä valmisteveroa, joka kannetaan kaikista henkilöautojen myynneistä ennen auton ensimmäistä rekisteröintiä kansallisella alueella, pitää [kuudennen direktiivin] 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kiellettynä liikevaihtoveron luonteisena verona?

Siinä tapauksessa, että vastaus edellä esitettyyn kysymykseen on kieltävä:

2) Onko Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstokussa vireillä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltainen valmistevero, jota kannetaan kaikista henkilöautojen myynneistä ennen auton ensimmäistä rekisteröintiä kansallisella alueella, ristiriidassa EY 90 artiklan kanssa, jossa nimenomaisesti kielletään syrjintä samanlaisiin kotimaisiin tuotteisiin nähden tai kansallisen verojärjestelmän käyttäminen näiden suojelemiseen, kun vastaavaa valmisteveroa ei peritä niiden käytettyjen autojen myynnistä, jotka on jo rekisteröity Puolan alueella?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

18 Aluksi on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sen arvioimiseksi, onko vero, tulli tai maksu kuudennen direktiivin 33 artiklassa tarkoitetulla tavalla liikevaihtoveron luonteinen, on erityisesti selvitettävä, vaarantaako se yhteisen arvonlisäverojärjestelmän toiminnan rasittamalla tavaroiden ja palvelujen liikkuvuutta ja kohdistumalla liiketoimiin arvonlisäveron tavoin (yhdistetyt asiat C-283/06 ja C-312/06, KÖGÁZ ym., tuomio 11.10.2007, Kok. 2007, s. I-8463, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

19 Tältä osin yhteisöjen tuomioistuin on täsmentänyt, että joka tapauksessa arvonlisäveron tavoin tavaroiden ja palvelujen liikkuvuutta rasittavaksi on katsottava sellaiset verot, tullit ja maksut, joilla on arvonlisäveron keskeiset ominaispiirteet, vaikka ne eivät kaikilta osiltaan olisikaan täysin samanlaisia (em. yhdistetyt asiat KÖGÁZ ym., tuomion 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

20 Kuudennen direktiivin 33 artiklan 1 kohta ei sitä vastoin estä pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön sellaista veroa, jolla ei ole jotain arvonlisäveron keskeisistä ominaispiirteistä (em. yhdistetyt asiat KÖGÁZ ym., tuomion 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

21 Yhteisöjen tuomioistuin on täsmentänyt, mitä ovat arvonlisäveron keskeiset ominaispiirteet. Sen oikeuskäytännöstä ilmenee, että mainittuja ominaispiirteitä on neljä: arvonlisävero kannetaan yleisesti tavaroita ja palveluja koskevista liiketoimista; vero määräytyy verovelvollisen toimittamistaan tavaroista ja palveluista vastikkeena saaman hinnan suhteellisena osuutena; tämä vero kannetaan aikaisempien liiketoimien lukumäärästä riippumatta kussakin tuotanto- ja jakeluprosessin vaiheessa vähittäismyynti mukaan lukien; kunkin liiketoimen yhteydessä verovelvollisen

suorittamasta verosta vähennetään edellisen liiketoimen yhteydessä maksettu vero niin, että vero kohdistuu kussakin tuotanto- ja jakeluprosessin vaiheessa vain tämän vaiheen arvonlisään ja että lopullinen vero rasittaa kuluttajaa (em. yhdistetyt asiat KÖGÁZ ym., tuomion 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

22 Mitä tulee ensimmäiseen näistä ominaispiirteistä, eli arvonlisäveron kantamiseen yleisesti tavaroita ja palveluja koskevista liiketoimista, tältä osin on korostettava – kuten Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku, Puolan hallitus ja Euroopan yhteisöjen komissio toteavat –, että pääasiassa kyseessä olevaa valmisteveroa sovelletaan vuoden 2004 lain 80 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan ainoastaan autojen myynteihin ennen niiden ensimmäistä rekisteröintiä Puolassa.

23 Tämän seikan valossa kyseisen valmisteveron ei täten voida katsoa kohdistuvan yleisesti kaikkiin tavaroita ja palveluja koskeviin liiketoimiin.

24 Täten, koska pääasiassa kyseessä olevalla valmisteverolla ei ole ensimmäistä tämän tuomion 22 kohdassa mainituista ominaispiirteistä, ei ole tarpeen selvittää, täyttääkö kyseinen valmistevero arvonlisäveron kolmea muuta ominaispiirrettä koskevat edellytykset.

25 Niinpä on selvää, että vero, joka ominaispiirteiltään on pääasiassa kyseessä olevan valmisteveron kaltainen, eroaa arvonlisäverosta siten, ettei sitä voida pitää kuudennen direktiivin 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna liikevaihtoveron luonteisena verona.

26 Edellä esitetyillä perusteilla ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että kuudennen direktiivin 33 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä Puolassa vuoden 2004 lailla säädetyn valmisteveron kaltaiselle valmisteverolle, joka

kannetaan kaikista autojen myynneistä ennen niiden ensimmäistä rekisteröintiä kansallisella alueella.

Toinen kysymys

27 Kansallinen tuomioistuin pyrkii selvittämään, onko valmistevero, jota kannetaan kaikista autojen myynneistä ennen niiden ensimmäistä rekisteröintiä Puolassa, ristiriidassa EY 90 artiklan kanssa, kun otetaan huomioon, että Puolassa jo rekisteröityjen käytettyjen autojen myynti on vapautettu kyseisestä verosta.

28 On siis varmistuttava siitä, ettei tällainen järjestelmä johda muista jäsenvaltioista tuotujen – ja täten Puolassa rekisteröimättömien – käytettyjen autojen verotukseen, joka on ankarampaa kuin kotimaan markkinoilla jo olevien ja Puolassa rekisteröityjen käytettyjen autojen verotus.

29 Aluksi on korostettava, että pääasiassa kyseessä olevassa kansallisessa lainsäädännössä säädetyn kaltainen valmistevero kuuluu yleiseen sisäiseen tavaroiden verotusjärjestelmään ja sitä on täten tarkasteltava EY 90 artiklan kannalta (ks. vastaavasti asia C-313/05, Brzeziński, tuomio 18.1.2007, Kok. 2007, s. I-513, 24 kohta).

30 On muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, että EY:n perustamissopimuksen järjestelmässä EY 90 artikla täydentää määräyksiä, jotka koskevat tullien ja vaikutukseltaan vastaavien maksujen poistamista. Kyseisen määräyksen tarkoituksena on turvata tavaroiden vapaa liikkuvuus jäsenvaltioiden välillä normaaleissa kilpailuolosuhteissa poistamalla kaikenlainen suojaaminen, joka voi johtua muista jäsenvaltioista peräisin olevia tuotteita syrjivän sisäisen verotuksen soveltamisesta (em. asia Brzeziński, tuomion 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

31 Käytettyinä maahan tuotujen autojen verotuksen osalta EY 90 artiklalla on tarkoitus taata valtionsisäisen verotuksen täydellinen neutraalisuus, kun on kyse kotimaan markkinoilla jo olevien ja maahan tuotavien tuotteiden välisestä kilpailusta (asia C-74/06, komissio v. Kreikka, tuomio 20.9.2007, Kok. 2007, s. I-7585, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

32 Lisäksi verojärjestelmää voidaan pitää EY 90 artiklan kanssa yhteensoveltuvana ainoastaan, jos osoitetaan, että järjestelmä on rakenteeltaan sellainen, ettei se missään olosuhteissa mahdollista maahan tuotujen tuotteiden verottamista kotimaisia tuotteita ankarammin ja näin ollen sillä ei missään tapauksessa ole syrjivää vaikutusta (em. asia Brzeziński, tuomion 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Tässä yhteydessä on tarkastettava, rasittaako pääasiassa kyseessä oleva vero samalla tavoin tuodun käytetyn auton myyntiä kuin Puolassa jo rekisteröidyn käytetyn auton myyntiä, koska nämä kaksi ajoneuvoryhmää koostuvat EY 90 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetulla tavalla samanlaisista tuotteista.

34 Tässä vertailussa on tärkeää erottaa toisistaan kaksi ajoneuvoryhmää eli toisaalta kahden vuoden kuluessa niiden valmistusajankohdasta käytettyinä myytävät ajoneuvot, jolloin valmistusvuosi luetaan ensimmäiseksi näistä kalenterivuosista, ja toisaalta tämän kaksivuotiskauden jälkeen käytettyinä myytävät ajoneuvot (em. asia Brzeziński, tuomion 34 kohta).

35 Vuoden 2004 asetuksesta ilmenee, että kahden vuoden kuluessa uusina tai käytettyinä myytävistä henkilöautoista kannetaan saman verokannan mukaan laskettava vero (ks. vastaavasti em. asia Brzeziński, tuomion 35 kohta).

36 Alle kaksi vuotta vanhojen käytettyjen ajoneuvojen osalta kansallisen tuomioistuimen on erityisesti tarkastettava muun muassa vuoden 2004 asetuksen perusteella,

kohdistuuko niihin valmisteveron osalta tosiasiallisesti sama rasitus, koska Puolassa rekisteröityjen käytettyjen ajoneuvojen myyntiarvoon sisältyvän saman veron jäännöksen määrä on yhtä suuri kuin samankaltaisia muista jäsenvaltioista kuin Puolan tasavallasta peräisin olevia käytettyjä ajoneuvoja rasittava vero (em. asia Brzeziński, tuomion 36 kohta).

37 Sitä vastoin yli kaksi vuotta valmistusajankohtansa jälkeen myytyjä käytettyjä ajoneuvoja koskeva valmisteverokanta lasketaan vuoden 2004 asetuksen 7 §:ssä säädetyn kaavan mukaan. Tämän kaavan soveltamisesta seuraa, että verokanta kasvaa ajoneuvon iän mukaan (ks. vastaavasti em. asia Brzeziński, tuomion 37 kohta).

38 Kansallisen tuomioistuimen on tutkittava, kohdistuuko mainitun verokannan tällainen kasvaminen ainoastaan muusta jäsenvaltiosta kuin Puolan tasavallasta peräisin oleviin käytettyihin ajoneuvoihin ja pysyykö uutena Puolassa rekisteröidyn käytetyn ajoneuvon arvoon sisältyvä valmisteveron jäännös sitä vastoin samana (ks. em. asia Brzeziński, tuomion 38 kohta).

39 Edellä esitetyn perusteella toiseen kysymykseen on vastattava, että EY 90 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle valmisteverolle sikäli kuin veron määrä, joka kannetaan toisesta jäsenvaltiosta tuotujen käytettyjen ajoneuvojen myynnistä ennen niiden ensimmäistä rekisteröintiä, ylittää veron käyttöön ottaneessa jäsenvaltiossa aikaisemmin rekisteröityjen samankaltaisten ajoneuvojen myyntiarvoon sisältyvän saman veron jäännöksen määrän. Kansallisen tuomioistuimen asiana on tutkia, onko pääasiassa kyseessä olevan lainsäädännön ja etenkin vuoden 2004 asetuksen 7 §:n soveltamisella tällainen seuraus.

Tämän tuomion ajallisten vaikutusten rajoittaminen

40 Yhteisöjen tuomioistuimelle esittämissään kirjallisissa huomautuksissa Puolan hallitus on pyytänyt siinä tilanteessa, että yhteisöjen tuomioistuin katsoo pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen kansallisen lainsäädännön olevan ristiriidassa EY 90 artiklan ensimmäisen kohdan kanssa, että tämä rajoittaisi annettavan tuomion ajallisia vaikutuksia.

41 Pyyntönsä tueksi Puolan hallitus vetoaa ensinnäkin siihen, että se on pääasiassa kyseessä olevaa kansallista säännöstöä antaessaan ottanut huomioon yhteisöjen tuomioistuimen tuomiot, vaikka nämä eivät koskeneetkaan oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen osalta samanlaisia tilanteita kuin pääasiassa kyseessä oleva tilanne, ja toisaalta siihen, että vaikka eräät vuoden 2004 asetuksen säännökset eivät komission ja yhteisöjen tuomioistuimen mukaan ole EY 90 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisia, koska niissä säädetään valmisteverokannan kasvamisesta ajoneuvon iän myötä, tämä toteamus ei pidä paikkaansa kyseisen asetuksen muiden säännösten osalta. Näiden muiden säännösten osalta yhteisöjen tuomioistuin voisi Puolan hallituksen mukaan rajoittaa nyt annettavan tuomion ajallisia vaikutuksia.

42 Tältä osin on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuin voi ainoastaan poikkeustapauksissa yhteisön oikeusjärjestykseen kuuluvaa yleistä oikeusvarmuuden periaatetta soveltaen rajoittaa kaikkien asianomaisten henkilöiden mahdollisuutta vedota sen tulkitsemaan oikeussääntöön vilpittömässä mielessä perustettujen oikeussuhteiden pätevyyden kyseenalaistamiseksi (asia C-292/04, Meilicke ym., tuomio 6.3.2007, Kok. 2007, s. I-1835, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

43 Tällainen rajoitus voidaan yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tehdä ainoastaan siinä samassa tuomiossa, jossa annetaan pyydetty tulkintaratkaisu (em. asia Meilicke ym., tuomion 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

44 Yhteisöjen tuomioistuimelta pyydetyn yhteisön oikeussäännön tulkinnan ajalliset vaikutukset on nimittäin välttämättä määritettävä käyttäen lähtökohtana tiettyä yhtenäistä ajankohtaa. Tältä osin periaatteella, jonka mukaan tällainen rajoitus

voidaan tehdä ainoastaan siinä samassa tuomiossa, jossa annetaan pyydetty tulkintaratkaisu, varmistetaan jäsenvaltioiden ja muiden oikeussubjektien yhdenvertainen kohtelu yhteisön oikeuteen nähden ja täytetään samalla oikeusvarmuuden periaatteesta johtuvat vaatimukset (em. asia Meilicke ym., tuomion 37 kohta).

45 Esillä oleva ennakkoratkaisupyyntö koskee pääpiirteissään kysymystä sellaisen valmisteveron, joka kohdistuu autojen myymiseen ennen niiden ensimmäistä rekisteröintiä kansallisella alueella, yhteensoveltumisesta EY 90 artiklan ensimmäisen kohdan kanssa. Tältä osin edellä mainitussa asiassa Brzeziński annetun tuomion 41 kohdasta ilmenee, että EY 90 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä valmisteverolle sikäli kuin muusta kuin tämän veron käyttöön ottaneesta jäsenvaltiosta hankituista yli kaksi vuotta vanhoista käytetyistä ajoneuvoista kannettavan veron määrä ylittää aikaisemmin veron käyttöön ottaneessa jäsenvaltiossa rekisteröityjen samankaltaisten ajoneuvojen myyntiarvoon sisältyvän saman veron jäännöksen määrän. Kansallisen tuomioistuimen asiana on tutkia, onko pääasiassa kyseessä olevan lainsäädännön ja etenkin vuoden 2004 asetuksen 7 §:n soveltamisella tällainen seuraus.

46 Edellä mainitussa asiassa Brzeziński annetun tuomion 62 kohdasta ilmenee, että yhteisöjen tuomioistuin ei rajoittanut tuon tuomion ajallisia vaikutuksia.

47 Näin ollen nyt esillä olevan tuomion ajallisia vaikutuksia ei ole syytä rajoittaa.

Oikeudenkäyntikulut

48 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 16.12.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/680/ETY, 33 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä Puolassa valmisteveroista 23.1.2004 annetussa laissa (ustawa o podatku akcyzowym) säädetyn valmisteveron kaltaiselle valmisteverolle, joka kannetaan kaikista autojen myynneistä ennen niiden ensimmäistä rekisteröintiä kansallisella alueella.

2) EY 90 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle valmisteverolle sikäli kuin veron määrä, joka kannetaan jäsenvaltiosta tuotujen käytettyjen ajoneuvojen myymisestä ennen niiden ensimmäistä rekisteröintiä, ylittää aikaisemmin veron käyttöön ottaneessa jäsenvaltiossa rekisteröityjen samankaltaisten ajoneuvojen myyntiarvoon sisältyvän saman veron jäännöksen määrän. Kansallisen tuomioistuimen asiana on tutkia, onko pääasiassa kyseessä olevan lainsäädännön ja etenkin valmisteverokannan alentamisesta 22.4.2004 annetun valtiovarainministerin asetuksen (rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego) 7 §:n soveltamisella tällainen seuraus.

Allekirjoitukset